

ДАН 4. (04. август 2021. године) КЛАДОВО – ЗАЈЕЧАР – КОПАОНИК

У јутарњим часовима, након доручка организована је кратка шетња у центру Кладова. Потом смо се упутили ка ХЕ Ђердап I и остацима утврђења Диана и тиме завршили ђердапску руту. Диана је археолошко налазиште од изузетног значаја и под заштитом је Републике Србије. Датира из римског периода, из времена владавине цара Трајана у чијој близини је постојао и Трајанов мост (подигнут 103-105). Повезивао је некадашњу Горњу Мезију и Дакију. Хиљаду година је био најдужи мост и уједно највећа људска грађевина на свету. Ђердап I је хидроенергетски и пловидбени систем и представља највећу хидротехничку грађевину на Дунаву. Брана је подигнута 1972. године и услед успора воде реке Дунав дошло је до значајних промена у природној средини како у Ђердапу тако и у узводном делу тока Дунава. Објашњено је да је Кладово некада било познато по производњи кавијара, међутим са изградњом бране онемогућене су миграције моруне и јесетре. На путу ка Зајечару смо се код Слатине искључили са главног пута и преко села Уровице упутили ка манастиру и прерастима реке Вратне. Док смо пролазили кроз село Уровице учесници су могли да се увере у неке парадоксе модерног времена руралне Србије: грандиозне и модерно уређене куће, често вредне и по неколико милиона евра, а у којима се само повремено живи. У подне смо стигли пред манастир Вратну и наставили пешке ка истоименом кањону у коме се налазе три прерасти: Мала, Велика и Сува. Кроз шумски пут, дужине 700 m стигли смо до величанствене Велике прерасти. У Зајечару, на старом градском гробљу, посећујемо заједничку гробницу и меморијал посвећен совјетским борцима страдалим у овом делу Србије током 1944. године. Укупно 1.265 руских војника је погинуло током Другог светског рата у Зајечару и околини. Маузолеј је изграђен од белог мермера и сматра се најлепшим у нашој земљи. У близини Зајечара, у селу Извор, се налази један од највиших споменика посвећених ослободилачкој совјетској Црвеној армији. Поменуто село је било значајно и за политику Србије- у њему су рођена два значајна српска политичара краја XIX и почетка XX века: Никола Пашић и Драгослав Генчић. У близини Зајечара, код Гамзиграда се налази антички ликалитет Феликс Ромуљана коју смо такође посетили. Подигао ју је римски император Гај Галерије који је рођен и преминуо на овом месту. Царску палату је Галерије подигао у част своје мајке Ромуле. Од 2007. године локалитет се налази на УНЕСКО-вој листи светске културне баштине. Након паузе за ручак и кратког предаха у Бољевцу (хотел Панорама), преко Честобродице смо напустили Источну Србију и зашли у Велико Поморавље, у манастир Лешје. Манастир је посвећен Пресветој Богородици и одувек је био женски. Налази се под остацима античког града Петруса. У периоду Отоманске владавине, од краја XV до XVII века постојање манастира је пало у заборав. Обновљен је између два рата светска рата, а значајно реконструисан и проширен од 2004. године. Манастир је карактеристичан по елементима руске архитектуре, звонари из Русије и чињеница да су сестре вештину звоњења стакле у Санкт Петербургу. Пут, преко Појата и Крушевца, настављамо ка Брзећу и Блажеву, где ћемо бити смештени наредних дана. По овако тропски топлом лету прохладни обронци Копаоника, са око 1200 m надморске висине су добродошли за предах и освежење.

